

2005. október 13., csütörtök

P6_TA(2005)0387

A városokkal kapcsolatos kérdések a bővítéssel összefüggésben

Az Európai Parlament állásfoglalása a városokkal kapcsolatos kérdésekről a bővítéssel összefüggésben (2004/2258(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződéstervezetére, különös tekintettel az I-3., I-14., II-96., III-220. cikkekre és a III-365. cikk (3) bekezdésére és a szubszidiaritás és az arányosság elve alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 8. cikkére,
 - tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 158. és 159. cikkeire,
 - tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló harmadik jelentéssel kapcsolatos 2004. április 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló (COM(2004)0492),
 - tekintettel a javaslatra, amely az Európai Regionális Fejlesztésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányul (COM(2004)0495),
 - tekintettel a Kohéziós Alap létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2004)0494),
 - tekintettel az Európai Szociális Alap létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2004)0493),
 - tekintettel a Bizottság „Városfejlesztés: útmutatás az európai vitához” című közleményére (COM(1997)0197),
 - tekintettel a területrendezésért felelős miniszterek informális Tanácsa által 1999-ben Potsdamban elfogadott európai területfejlesztési tervre,
 - tekintettel a 2004 októberében a holland soros elnökség kérésére készített „Nemzeti városfejlesztési politikák az Európai Unióban” című tanulmányra,
 - tekintettel a területi kohézióval foglalkozó informális EU miniszteri tanács 2004. november 29-én Rotterdamban megfogalmazott elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel a területi kohézióval foglalkozó informális EU miniszteri tanács által a regionális politikára és a területi kohézióra vonatkozóan hozott, 2005. május 21-i és 22-i következtetésekre, valamint arra a tervére, hogy 2007-ig kidolgozza „Az Európai Unió területeinek állapota és jövőbeli lehetőségei” című dokumentumot,
 - tekintettel az Európa Tanács által 1992. március 18-án elfogadott „Európai városi chartára”, valamint a Várostervezők Európai Tanácsa által 2003. november 20-án, Lisszabonban elfogadott „Új athéni chartára”,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0272/2005),
- A. mivel az Unió lakosságának 78%-a városokban, illetve városi övezetekben és agglomerációkban lakik, amelyek:
- olyan települések, ahol a legösszetettebb és egyben leggyakoribb nehézségek összpontosulnak: társadalmi kirekesztés, térbeli és etnikai elkülönülés, lakáshiány, bizonytalanság, kábítószerrel való visszaélés, környezetszennyezés, fertőzött, elhagyott ipari területek, forgalom, munkanélküliség, a versenyképesség hiánya, szegénység, demográfiai változások stb.,
 - olyan települések, ahol a jövő születik: egyetemeknek, kutatóközpontoknak adnak helyet;

⁽¹⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 1000. o.

2005. október 13., csütörtök

- B. mivel – különösen a kis és közepes méretű – városok, városi övezetek és agglomerációk a helyi és regionális fejlesztés, illetve a felülvizsgált lisszaboni és göteborgi célok megvalósításának kulcsszereplői;
- C. mivel városfejlesztési politikai tekintetben a 25 tagállam között jelentős különbségek vannak, különösen a 10 új tagállammal való bővítés után, amelyek közül többeknek nincs világos és átfogó jellegű nemzeti vagy regionális szintű városszabályozása;
- D. mivel a városfejlesztési politika nem tartozik az Európai Unió közvetlen hatáskörébe, ugyanakkor viszont az Európai Unió illetékes a fenntartható városfejlesztést közvetlenül befolyásoló olyan politikák esetében, mint például: a regionális és kohéziós politika, a szállítás, környezetvédelem, foglalkoztatás és társadalmi ügyek, kutatás, belső piac, verseny stb.;
- E. mivel a városok, a városi övezetek és agglomerációk a regionális területek részét képezik, és ezért a fenntartható városfejlesztést a szomszédos külvárosi és vidéki területekkel összhangban kell végezni;
- F. mivel a városok, a városi övezetek és agglomerációk gondjai egyaránt érintik a politikai döntéshozókat, a polgári társadalmat, a gazdasági és társadalmi élet szereplőit és a regionális érdekközösségeket, ideértve a városi és önkormányzati egyesületeket is;
- G. mivel véget kell vetni – a problémák összességét figyelembe vevő világos, átfogó látásmód jegyében – az eszközök szétszóródásának;
- H. mivel a városfejlesztés fogalma a városok hozzájárulását jelenti a városi övezetek és agglomerációk növekedéséhez, az innovációhoz, a gazdasági, társadalmi és – a városi élet felújítását is magába foglaló – területi kohézióhoz, különös tekintettel az előre gyártott elemekből épített lakóépületek felújítására;
1. meggyőződése, hogy a városok, a városi övezetek és agglomerációk – különösen a kis és közepes méretűek – központi szerepet játszanak a felülvizsgált lisszaboni és göteborgi célok megvalósításában;
 2. kéri az általános értelemben vett városfejlesztési politika elismerését, továbbá kéri a Parlament Elnökök Értekezletét, hogy terjesszen elő egy javaslatot a Parlament eljárási szabályzata VI. mellékletének módosítására a Regionális Fejlesztési Bizottság hatáskörére vonatkozóan, hogy a „regionális és kohéziós politika” kívül tege kifejezetten céljai és hatásköre részévé a városokkal kapcsolatos kérdéseket, horizontális síkon figyelembe véve a többi érintett bizottság (szállítási, környezetvédelmi, kutatási, foglalkoztatási és szociális ügyi, belső piaci, kulturális stb.) munkáját;
 3. felszólítja a Bizottságot, hogy törekedjék a városokkal kapcsolatos kérdések horizontális értelmezésére, illetve a Bizottság közvetve vagy közvetlenül városrendezési kérdésekkel foglalkozó különféle szervezeti egységei (mint például a regionális, vállalkozási, verseny-, szállítási, energiaügyi, foglalkoztatási, társadalmi, kutatási és környezetvédelmi, oktatási- és kultúrpolitikaért felelős főigazgatóságok) közötti egyeztetésre olyan megközelítési mód kialakításával, amely valamennyi cselekvési téren feltérképezi a városi valóság konkrét problémáit; ugyanakkor kéri a Bizottságot, hogy egyidejűleg hangsúlyozza ezeknek a politikáknak a helyi körülményekre gyakorolt kedvező hatását; javasolja továbbá egy szolgálatközi munkacsoportnak az Európai Parlament városi lakásszolgáltatással foglalkozó képviselőcsoportok közötti csoportosulása mintájára történő létrehozását;
 4. felszólítja a Tanácsot, hogy évente rendezze meg a tagállamok városrendezési politikáért felelős minisztereinek találkozóját;
 5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a társadalmi, illetve a polgári párbeszéddel párhuzamosan teremtsék meg a „területi párbeszédet” is, amely lehetővé tenné a különféle helyi és regionális hatóságoknak a városrendezési politikákkal és tevékenységekkel kapcsolatos tárgyalásokon és döntéshozatalban való részvételt, különösen, ami a kohéziós politikát és a strukturális alapok kezelését illeti. Emellett kéri, hogy minden tavaszi csúcstalálkozó előtt kerüljön sor magas szintű találkozóra, amin a területi párbeszéd résztvevőin kívül részt vennének a Bizottság, az Európai Parlament, a városokat és agglomerációkat képviselő Régiók Bizottsága és a Tanács soros elnökségének magas rangú képviselői;

2005. október 13., csütörtök

6. felszólítja a Bizottságot, hogy fejlesszen ki és javasoljon valamennyi város, városi övezet és agglomeráció számára elérhető fenntartható városfejlesztési eszközöket:
 - i. felszólítást intéz a városok, városi agglomerációk és városi körzetek helyzetének jobb értékelését és az URBAN AUDIT-program jelentős támogatását lehetővé tevő adatok fejlesztésére és rendszeres frissítésére;
 - ii. hangsúlyozza a városok, városi agglomerációk és városi körzetek közötti virtuális és valódi partnerségek erősítése és a valós tapasztalatcsere és helyes gyakorlat megosztása, illetve a határokon átnyúló, régióközi és transznacionális vetületet erősítő közös programok révén megvalósított együttműködés fontosságát;
 - iii. a tudományos tanácskozásokhoz hasonló népszerűsítő tevékenységek által elért hatásos és hatékony kommunikációra szólít fel;
 - iv. a városok és a nagyvárosok által már kiépített, meglévő hálózatok – European Urban Knowledge Network, Eurocities, illetve a Közösség által létrehozott hálózatok utódjai, például az URBACT – támogatására szólít fel;
7. emlékeztet arra, hogy még erősíteni kell a bővítés utáni városrendezési politikát illető fejlesztési vonalakat – mint például a lakásellátás és a lakásfelújítás a városi körzetekben, infrastruktúra, szállítás, környezetvédelem, szemétszállítás, vízellátás, kultúra, szakképzés, oktatás, társadalombiztosítás és egészségügy - az új tagállamok és régiók esetében;
8. ezért felszólítja a tagállamok nemzeti kormányait, hogy mélyítsék el és illesszék hivatalos keretek közé a városokkal és azok egyesületeivel folytatott párbeszédet, valamint erősítsék meg a stratégiai és konzultatív megközelítést a városokra vonatkozó politikai döntéshozatalban;
9. hangsúlyozza az emberi léptékhez térben és témáját tekintve alkalmazkodó városrendezési politika kidolgozásának fontosságát, európai városmodellek kialakítására vonatkozó irányvonalakat magában foglaló referenciadokumentum létrehozásával; miként azt az Európa Tanács helyi és regionális hatóságai kongresszusának európai városi chartája meghatározza;
10. olyan intézkedésekre szólít fel, amelyeknek köszönhetően a nyilvánosság nagyobb mértékben vesz részt a városi övezetek megújításában és az azokra vonatkozó fejlesztési tervek kidolgozásában, tekintettel arra, hogy bizonyos problémák éppen a lakosság képviselői és a politikai személyiségek közötti párbeszéd elégtelenségéből fakadnak;
11. elismeri, hogy fontos megerősíteni – területi kohézió és a kiegyensúlyozott regionális fejlődés érdekében – a városi és vidéki körzetek, valamint a város és a falu partnerségét, figyelembe véve a kialakulófélben lévő külvárosi zónákat;
12. rámutat, hogy a 2. cél városfejlesztési távlatának mind pénzügyi, mind területi vonatkozásában nagyobb figyelmet kell szentelni; úgy ítéli meg, hogy e távlat fontos részét képezi a gazdasági növekedéssel, a társadalmi kohézióval és a környezetszennyezéssel kapcsolatos problémákkal küzdő városi körzetek fejlesztése;
13. támogatja azt az elgondolást, hogy a Strukturális és Kohéziós Alap vegyen részt a tartós városfejlesztésben, és örömeinek ad hangot a városokkal kapcsolatos kérdéseknek a Strukturális és Kohéziós Alapokba való beillesztése kapcsán; ugyanakkor felszólítja a Bizottságot, hogy a városi dimenzióknak a stratégiai ellenőrző jelentés keretében történő világos meghatározása révén biztosítsa azt, hogy a városokban, városi övezetekben és agglomerációkban a jelenlegi szabályok által előírtnál több lehetőség legyen a beavatkozásra (ld. az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslat 27. és 28. cikkét), illetve gondoskodjék a felügyeletről; felszólítja a Bizottságot, hogy a kohéziós politikának a felülvizsgált lisszaboni menetrend céljaira gyakorolt hatásáról szóló jelentések készítése során szenteljen külön figyelmet a városok szerepének;
14. arra az álláspontra helyezkedik, hogy a városrendezésnél figyelembe kellene venni az európai városok sajátos adottságait a demográfia és az életminőség szempontjából, ideértve a lakosokat és különösen a fiatalokat és nőket érintő politikák és lehetőségek széles spektrumát annak érdekében, hogy az embereknek lakhatóbb városokat biztosítsanak a közlekedés, a gazdasági tevékenység, a környezetvédelem, a városrendezés, a szociális politika, a közegészségügy, a migrációs politika, a társadalmi beilleszkedés, a lakás, több csecsemőgondozó központ és egészségügyi központ az idős embereknek, a biztonság stb., valamint a generációk közötti szolidaritás ösztönzése szempontjából; úgy ítéli meg, hogy e stratégia kidolgozásának a nemek közötti esélyegyenlőség módszeres középontba állítása mellett kell történnie;

2005. október 13., csütörtök

15. felhívja a városi területek helyi hatóságait, hogy támogassák a nők részvételét a települések életében;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2005)0388

A nők és a szegénység az Európai Unióban

Az Európai Parlament állásfoglalása a nőkről és a szegénységről az Európai Unióban (2004/2217(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az emberi jogokról és a nyomorról szóló A/RES/46/121, A/RES/47/134 és A/RES/49/179 határozatára, a szegénység felszámolása nemzetközi világnapjának megtartásáról szóló A/RES/47/196 határozatára, valamint a szegénység felszámolása nemzetközi évének megtartásáról és az ENSZ szegénység felszámolására szánt első évtizedének meghirdetéséről szóló A/RES/50/107 határozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1948. december 10-én, a 217 A (III) határozatban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsának emberi jogokról és a nyomorról (E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 és E/CN.4/1990/15), a fejlődéshez való jogról (E/CN.4/1996/25), valamint a gazdasági, szociális és kulturális jogok megvalósításáról (E/CN.4/SUB.2/RES/1996/25) szóló dokumentumaira,
- tekintettel a nők helyzetéről szóló negyedik, 1995-ös világonkonferencia által elfogadott jelentésre, valamint a Pekingi Cselekvési Platform programjára,
- tekintettel az Európa Tanács e területen végzett munkájára, és különösen a felülvizsgált Európai Szociális Chartára,
- tekintettel a szegénység elleni küzdelem ENSZ-világnapjáról szóló, 2001. október 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel 1994. február 24-i állásfoglalására a nők szegénységéről Európában ⁽²⁾,
- tekintettel a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség terén született közösségi vívmányokra,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 136. cikkére, 137. cikkének (1) bekezdésére, valamint 141. cikkének (3) bekezdésére, és különösen a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemről szóló 137. cikke (1) bekezdésének j) pontjára,
- tekintettel az Európai Tanács 2000. december 7-én, 8-án és 9-én Nizzában tartott ülése elnökségi következtetéseire, amelynek I. melléklete felhívást tartalmaz „a szociális védelmi rendszerek által minimálisan nyújtandó garantált forrásokról szóló 1992-es ajánlás nyomán követésének biztosítására”, valamint az Európai Tanács 2000. június 19-én és 20-án Santa Maria da Feirában tartott ülése elnökségi következtetéseire, különösen azon megállapodásra, miszerint a társadalmi kirekesztés elleni, valamint a szegénység felszámolására irányuló küzdelemben közös referenciaként szolgáló mutatókat kell meghatározni,
- tekintettel a szociális védelemre vonatkozó célkitűzések és politikák konvergenciájáról szóló, 1992. július 27-i 92/442/EGK tanácsi ajánlásra ⁽³⁾,
- tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak a szegénység és a társadalmi integráció mutatóiról szóló jelentésére (2000. október),

⁽¹⁾ HL C 87. E, 2002.4.11., 253. o.

⁽²⁾ HL C 77., 1994.3.14., 43. o., .

⁽³⁾ HL L 245., 1992.8.26., 49. o.